

sv. Janeza Nep. v novo, v spomin zlati sv. maši Njih ekselencije milostljivega gg. knezoškofa. Č. g. župnik, pa so k temu času oskrbeli novo mašno oblačilo, in odbor požarne brambe jih je z dnem 15. avgusta imenoval častnega člana. Jako spretno je vodil odbor to, da je mladi gasilnici pridobil tudi botro ali kumo, in ta je visokorodna gospodična baronesa Angela, hčerka g. graščaka barona Dunaj. V odbor so voljeni ti-le gg.: France Lešnik, načelnik ali stotnik; Davorin Fric, namestnik; Jakob Golob, denarničar. A. Hren, perovodja; Janez Lešnik, vodja odelka; Miroslav Maurus, vodja gasilnice; Vinko Fras, vodja plezalcev. Bil je odločen dan 15. avgusta da imamo našo gasilnico sprejeti na kolodvoru v Račah. Došla je tedaj naša mlada požarna bramba tje in tu ste jo častno sprejeli požarni brambi iz Rač in Fram. Pred kolodvorom so se potem društva vredila in v tem je došla jako fina gasilnica. G. nadučitelj A. Hren je nato stopil na vzvišeno mesto, in je proslavljal vse blage podpornike našega društva, in one, kateri so z raznimi krasnimi venci obdarovali, in okinčali našo gasilnico. V prvi vrsti se je zahvalil Njih veličanstvu svitl. cesarju, potem Njih ekselenciji milost. gg. knezoškofu, visokemu deželskemu odboru, in visokorodnemu g. baronu Dunaj, na kar je društvo odgovorilo s trikratnim živio! Javno se zahvaljuje odbor na tem mestu tudi g. Dr. Jurtelu, deželnemu poslancu, za darovano mu svoto. Zatem se je družba v gostilni pri kolodvoru nekoliko pokrepčala z vinom in pivom. Tedaj se napotimo proti domu. Ko pridemo do podružnice sv. Marjete, polegala že je tihi mrak na zemljo in na nebeškem oboku so razsvitljale svitle lučice ter nam kazale pot. V tem trenutku zapazimo med cerkvo sv. Marjete in šolo krasno razsvitljavo narodnih barv na slavoloku, streljanje iz možnarjev, in ogromna množica ljudstva nas pozdravi. Deklice okinčale so nam gasilnico zopet s krasnimi venci, katerim so bila vpletena lipova peresca. Iz tega razvidimo, kako istinito je mladina probujena za svoj mili slovenski narod. Občno se je načelnik požarne brambe, g. France Lešnik, zahvalil občinstvu, g. učitelju in deklicam za mnogobrojni trud. Pri domu so nas č. g. župnik prijazno pozdravili. Predno razidemo v redni vrsti še enkrat g. župniku, učitelju in načelniku, zakličemo trikratni živio, in lahko noč na veselo svidenje v nedeljo. Odločena je bila nedelja, to je 19. avgusta za našo svečanost. Počastile so nas s svojo navzočnostjo zopet požarne brambe iz Rač, Fram in Ptuja. Zarano se napotita dva požarna brambovca, poslana od g. načelnika po visokorodno gosp. baroneso, ter jo častno spremita z g. graščakom k farni cerkvi. Tukaj se je visokorodnima v čast predstavila požarna

bramba. Zatem je bila blagoslovljena nova kapela, in sledila je božja služba. V jedernatem in jako v ganljivem govoru proslavili so g. župnik požarne brambe pomen po geslu: vse za vero, cesarja in dom. Po cerkvenem opravilu blagoslovila se je gasilnica, potem so se vršili razni nagovori v proslavljanje g. župniku in visoko rodnima gospodu in gospodični baronu Dunaj. Zatem je položila mlada baronesa jako krasen rdeče svilen trak v spomin požarni brambi, in sicer z napisom v zlatih črk: *Communitati s. Joannis dedicavit Ebensfeld Maria L. Baronissa Dunaj de Duna Vecse. 19. avgusta 1888.* Nam in potomcem ostane visokorodna baronesa v vednem spominu, in ji tud obljubljam, da bode kot posestnica velike graščine Ebensfeld v naših krogih vedno visoko čislana. Prišla je na vrsto poskušnja pri Dravi, ktera je dokazala vestno delo g. Samassa v Ljubljani. Potem se je tuja in domača pažarna bramba nekoliko pogostila z vinom, ki ga je daroval blagi g. graščak, veliki podpornik našega društva. Zato mu na tem mestu kličemo živio! Konečno še moram omeniti, da, kakor drugod, so se tudi tukaj hotele od nekterih možiceljnov zapreke delati. Pa občinski odbor, kateri je večjidel iz narodnih mož, je v tem spretno ravnal, da se je požarna bramba vstanovila. Da nam je to v korist, razvidimo iz nasledka, ker smo že drugi dan, to je dne 20. avgusta gasilnico potrebovali, in sicer blizo cerkve. — V noči 22. avgusta smo bili pa pri požaru v Podovi. G. Š. Starški.

Od Pake. (Letina.) Naj tudi jaz nekaj spregovorim iz preprijazne Paške dolinice, ki še leži deloma vsa v vinski dolini v vznožji Oljske gore. Pri nas kaže le koj bolj slaba vinska letina, ker se je lansko leto koncem meseca avgusta neka rja prikazala in je povzročila, da je v dolgotrajni, hudi zimi bolelni trs nenavadno hudo pozebel. Ker pa tudi med letom silno rado nad grozdje kaj pride, bomo toraj imeli brž slabo vinsko letino, pa saj človek more biti tudi z malim zadovoljen, da bi le to še bilo! Boljše je na polji, zlasti nekateri jesenski pridelki lepo kažejo, tudi sadja imamo precej veliko, za denarje pa je huda. M.

Raznoterosti.

(Žitna cena.) V teku tega meseca se cena žitu ni veliko spremenila. Izlasti pšenica nima povoljne cene, rži pa je za pičlo svoto cena poskočila. Novi krompir prodaja se v Mariboru stari vagan po 80 do 90 kr.

(Strd.) Bnečelam se jemlje sedaj strd in mi opomenimo pri tem naše bralce na to, da je strd dobro zdravilo in je kaže torej zmerom imeti pri hiši.

nemu kancelarju Nemčije, knezu Bismarku. Čemu da pojde tje, tega sicer ne znamo, vendar pa sodimo, da velja ta shod ožji zavezi, v kateri stojé Avstrije, Nemčija in Italija. — V Pragi je bil v nedeljo shod českih veljakov in namen tega shoda bil je to, da se razvidi, na kateri strani staro-ali mladočeskih poslancev, stoji česko ljudstvo. Na shodu se je sicer izreklo staročeskim poslancem popolno zaupanje, toda mladočeski možje težko, če jih pusté poslej na miru. — V štaj. dež. zboru je opomenil posl. M. Vošnjak, naj zbor sklene postavo, po kateri se omeji prosta ženitev, toda dež. odbornik grof Berg je izrekel, da ni upanja, da dobi taka postava najvišje potrjenje, ker je nič ne mara sedanja vlada. — Kranjska dežela ima že od lani dež. dac na žgane pijače, letos pa še pride k temu drž. davek in to je vidno preveč. Posl. Pfeifer je zato predložil načrt postave v 3. seji dež. zbora, vsled katere se ne vrže dež. dac na toliko žgane pijače, kolikor je je kmetovalcem treba za domačo rabo. Ni dvoma, da vzprejme dež. zbor to spremembo. — Na c. kr. vršji gimnaziji v Ljubljani je letos vpisanih 909 učencev, samo v prvem razredu jih je 251. — Koroški liberalni Nemci bi radi, da se tudi v cerkvi, v kateri se zbira slov. ljudstvo, govori in poje nemški, če pride kedaj njih kateri va-njo. No to je pa že preveč! — Po Koroškem se spije, poleg žganja, na leto 143.260 hl. piva, na eno osebo ga pride torej 40 listrov. Ni malo to, vendar še je to bolje, kakor pa, da se popije žganje. — V gorah na Primorji se prikazuje sedaj že pogostem neka bolezen, ki povzročuje, da krave izvržejo. To je tem večja nesreča za ljudi, ker se živé skoraj edino iz živinoreje. — Italijansko društvo „degli artigiani“ v Gorici je imelo zadnjo nedeljo blagoslovljenje svoje zastave. Sedaj se jezi, ker ni smelo v slovesnem sprevedu iti po mestu, ali prav tako, saj je isto društvo krivo, da še slov. „podporno društvo“ nima blagoslovljene svoje zastave. — V Trstu so naš pešpolk šte. 87. prav lepo vzprejeli. Kakor je znano, ostane tam delj časa, v Celji pa biva poslej le par stotnij tega polka. — Prvo slov. ljudsko šolo v Trstu odprla je letos družba sv. Cirila in Metoda. Vzprejeti more pa le otroke v prvi razred, drugo leto pa se odpre seveda še tudi drugi razred te šole. V dež. zboru v Porečju je bil hud vrišč, ker dež. glavar ni pustil hrv. poslancem staviti do vlade vprašanja v hrv. jeziku. Hrv. poslanci so se pritožili zoper to pri grofu Taaffe. — Nova šolska postava, katero je sklenil hrv. dež. zbor v Zagrebu, ni dobila najvišjega potrjenja. — Ogerski minister Kol. Tisza se je vrnil v Pešto in pravi se, da bode minister za uk in bogočastje bojda grof Czaki. Doslej svet ne zna veliko o tem možu.

Vunanje države. Iz tega, ker je bil kardinal Schiaffino v Belgiji, sklepa se v raznih listih, da je iskal stanovanja za sv. Očeta. Po tem bi sv. Oče šli iz Rima v Belgijo, kedar bi postala za to potreba. To je pa vidno le sad prežive domišljije. — Italija se ne čuti varna, kajti kralj in njegova vlada zagotavlja v eno mer, da ne mara z nikomer vojske, najmanj pa s Francijo, svojo zaveznico leta 1856. — Za vzprejem nemškega cesarja dela se v Rimu že sedaj, do meje gre mu naproti general Drignet. — Predsednik francoske republike, Sadi-Carnot, prišel je srečno s svoje poti nazaj v Pariz, potoma si je dal kaditi od vseh strank in je imel tudi za vsako sladkih besedi na izbiro. — General Boulanger dela na to, da dobi v Parizu mesto poslanca. Ako se mu posreči, tedaj bode pa velika nevarščina za sedanjo vlado in tudi za predsednika republike. — Nemški cesar, Viljelm II., pride na Dunaj dne 3. oktobra in se poda, kakor se zagotavlja, potem na lov v ces. lovih na Gor. Štajarskem. Od ondot gre pa v Italijo. — Grof Herbert Bismarck, sin kancelarja, pojde v Petrograd k ruskemu ministru za zunanje zadeve, grofu Giersu. Kakor se vidi, plete se nekaj med Nemčijo in Rusijo, samo kaj je to? Nam ni za to, da ugibamo. — Doli pri Rumunih je nov upor kmetov v vasi Dobranenski. Mir bode s časom že, toda ne brez krvi, more biti nedolžne. — Bolgarski minister za drž. denar, Načević, biva v Carjem gradu ter išče denarja — na posodo. Ni lahko, da ga dobode. V Sofiji stoji 17 mož pred vojno sodbo za voljo „roparstva“. Sodi se, da niso roparji, pač pa ustajniki, ljudje, ki ne marajo sedanje bolgarske vlade. — Srbski kralj se je premislil ter je jel cerkveni zbor, ki ima pravdo gledé ločitve zakona kralja in kraljice v rokah, prevstvarjati. Predsednik zbora je postal „prestar“ ter so ga déli v pokoj. Kdo še pride za tem na vrsto, da postane „prestar“, ni še znano. — Turčija prevstvarja svoje vojaštvo in je sedaj kacic 30.000 rezervistov sklicala v orožje k vojnim vajam. Tacih vaj še doslej ni bilo v Turčiji. — Poroka grškega kraljeviča Konstantina s sestro nemškega cesarja, Sofijo, bode še le prihodnje spomladi. — Ustaje v Marokanskem je konec, se vé, da le „z ognjem in mečem“.

Za poduk in kratek čas.

Trg Središče po štirih sto letih.

(Spisal B. Fl.)

(Konec.)

Prišedši v šotor, zapela je „Vila“: „Potočnico“. Po končani pesni stopi na oder Središki župan, g. Ivan Kočevar ml. ter pozdravi s kratkim, krepkim govorom goste, prisedše iz daljnjih in bližnjih krajev. G. župan, ki se je